

[Henry Christensen.]

mindre realstigning. Finansministeren har skønnet, at der vil blive — og det er vel det, der især må lægges til grund — en produktivitetstigning her i samfundet i det kommende år på $3\frac{1}{2}$ pct. Jeg tror, at det efter det, vi i øjeblikket kender til udviklingen, næppe er for optimistisk. Sætter vi, at der ud fra finansministerens forudsætninger bliver omkring 2.500 mill. kr. mere til samlet rådighed i vort samfund, hvor meget af fremgangen kommer det offentlige så til at lægge beslag på i det kommende år? Efter de forudsætninger, jeg her har stillet op, bliver det ikke $\frac{1}{3}$, så bliver det ikke bare den andel, som finansministeren jo også sagde man ikke kunne klare sig med. Det truer snarere med at blive $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$ eller måske endnu mere. Må jeg ganske enkelt spørge: tror man, det er holdbart over for de erhvervsdrivende, over for arbejdere og funktionærer, som først og fremmest skal fremskaffe denne stigning, og tror man, det er holdbart over for selve den aktuelle erhvervsudvikling? Stigningen i årets industrieksport tegner jo til kun at blive det halve af, hvad man forventede ved årets begyndelse. Industriens investeringer tegner endog til nu at gå direkte ned. De sidste måneder har igen vist et større underskud på vor betalingsbalance, og regeringen kan heller ikke være blind for, at dansk erhvervslevs konkurrenceevne efter alt at dømme nu er udsat for en alvorlig svækkelse. Der er alt for mange steder en meget ringe eller slet ingen margen tilbage i forholdet mellem indtjening og omkostninger. Indskrænkninger i produktionen forskellige steder taler også deres sprog herom. Den seneste udvikling for landbruget, herunder for landbrugets kvægekseport, taler sit alvorlige sprog om vilkårene i dette erhverv, ikke mindst som følge af den markedsudvikling, der er foregået.

Den vurdering, jeg her giver udtryk for, kan vist desværre ikke bare betegnes som udtryk for, at en opposition måske kunne være fristet til at vurdere mørkt; jeg tror, en sådan vurdering er realistisk i øjeblikket. Jeg tror også, den svarer til dansk erhvervslevs vurdering i øjeblikket, og den finder betydelig næring i det udmærkede økonomiske materiale, som statsministeren foranledigede fremlagt her ved årets begyndelse.

Det pristal, der blev offentliggjort så sent som i går, giver jo desværre også besked om, at vi ingenlunde er i færd med at have bremset eller stærkt formindsket inflationen her i Danmark i forhold til andre lande. Det håb, der indtil for kort tid siden vel af os alle næredes om, at vi i hvert fald til januar skulle undgå en ny dyrtidsportion — det, som altså også finansministeren har bygget sin forudsætning op på — er også ved at svinde hen. Hvilke konklusioner drager finansministeren af denne udvikling?

På denne baggrund skal vi nu her i tinget vurdere og tage stilling til de kommende alvorlige beslutninger om de offentlige udgifters vækst, ligesom der her i landet skal træffes beslutninger om den kommende indkomstudvikling. Vi mener i venstre ikke, regeringen har givet udtryk for en tilstrækkelig ansvarsbevidst og realistisk vurdering af de økonomiske muligheder for indkomststigninger. Vi mener, regeringen har talt for udglattende og skabt større forventninger, end landets økonomi i øjeblikket giver grundlag for. At dette kan være en farlig ting, taler udviklingen i England sit stærke sprog om.

For så vidt nu statsbudgettet angår, da regner finansministeren med en reallønsstigning på 2 pct. Arbejdsmarkedets parter har jo begge lejlighedsvis beskyldt staten og kommunerne for på visse områder at være lønførende. Betyder finansministerens budget denne gang en alvorlig og fast vilje hos regeringen? Kan man give den besked til arbejdsmarkedet, der nu har indledt sine alvorlige forhandlinger? Jeg beder her finansministeren tage i betragtning de venlige ting, der er sagt, og som vi alle kan sympatisere med, om hensynet til de lavest lønnede. Jeg har også lagt mærke til, at økonomiministeren har talt specielt om nødvendige stigninger for de højest lønnede, og samtidig har vi den uafklarede situation omkring tjenestemandskommissionen. At slå bremserne i over for den stadig alt for kraftige inflation, vi har her i landet, så vi undgår indkomststigninger, som efterfølgende skatter og prisstigninger alligevel tager fra lønmodtagerne og alle andre, er i danske borgeres virkelige interesse. Jo mere klart regeringen taler her, jo mere ansvarligt den optræder her, jo større er muligheden også for et rimeligt resultat. Jeg mener derimod, at regeringens bedømmelse